

et samtykke fra den, som oplysningerne handler om. Der kan imidlertid være situationer, hvor myndigheden har brug for oplysningerne, men er klar over, at samtykke ikke vil blive givet. Det kan fx være i børnesager eller uansøgt førtidspension, hvor det er nødvendigt for myndigheden at træffe en afgørelse og dermed nødvendigt at indhente de relevante oplysninger. I disse tilfælde må myndigheden se bort fra ønsket om i videst muligt omfang at indhente samtykke.

I relation til § 12 er der den præcisering, at myndighederne ikke kan nøjes med generelt at oplyse modtagerne om deres oplysningspligt. Modtagerne af hjælp skal også have at vide, hvilke typer af forandringer der kan være relevante, fx ændringer i økonomiske forhold og ægteskabelige forhold.

I forbindelse med reglerne om oplysninger kan det fremhæves, at det har stor betydning, at borgeren forstår formålet med oplysningerne og konstruktivt bidrager med oplysninger. Indsamling af oplysninger må derfor ske ud fra en åben dagsorden, som både myndigheden og borgeren har kendskab til for at sikre, at borgeren har mulighed for at forvise sig om, at de oplysninger, som borgeren synes er relevante, kan blive taget i betragtning. Der kan herved henvises til afsnit 3.2.3.

#### **4. Information, brugerindflydelse og kvalitetskontrol som baggrund for den enkelte borgers forhold og rettigheder**

I de senere år har åbenhed og synlighed om de kommunale og amtskommunale ydelser fået stadig større opmærksomhed.

Ved en ændring af den kommunale styrelseslov pr. 1. september 1995 fik kommunalbestyrelser pligt til mindst hvert andet år overfor kommunens borgere at redegøre for indholdet og omfanget af de væsentligste kommunale ydelser, der tilbydes eller vil blive tilbudt kommunens borgere.

Redegørelsen skal også indeholde oplysninger om de mål, som kommunalbestyrelsen har sat for udviklingen på de pågældende områder. Det er forudsat, at de enkelte ministerier følger denne udvikling op på deres respektive ansvarsområder.

Baggrunden for ændringen af den kommunale styrelseslov er et ønske om at sikre, at borgerne i alle kommuner får en tilgængelig oversigt over, hvilke rammer og målsætninger kommunalbestyrelsen i deres kommune har sat for de kommunale serviceydelser.

Disse regler i den kommunale styrelseslov bevirker, at der ikke i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er brug for nye regler om generel informationspligt for kommuner og amts-

kommuner. Men information til borgerne er et vigtigt led i at opnå formålene med administrationsloven, nemlig et bedre samspil mellem borger og forvaltning.

Borgerne forventer at få en generel viden om og et overblik over den kommune/amtskommune, som de bor i. Brugere af de enkelte ydelser har ofte brug for en mere konkret viden. Det kan i sig selv forbedre effekten af indsatsen. Det kan også udrydde misforståelser, fx urealistiske forventninger om, hvad man kan få hjælp til. Det kan spare forvaltningerne og klagesystemet for sager.

Det forhold, at flere og flere kommuner og amtskommuner udarbejder information til borgere/brugere, fx i form af serviceinformation, servicedeclarationer, kvalitetsmål og redegørelser for formål og indhold af de væsentligste ydelser, giver borgerne/brugere mulighed for at vurdere indhold og kvalitet af den lokale indsats. Dette er bl.a. væsentligt for, at borgerne kan få medindflydelse og reelle valgmuligheder. Det gælder også i forhold til deres mulighed for at deltage aktivt i den kommunalpolitiske debat om kommunens serviceniveau og om prioriteringen mellem de enkelte tilbud.

#### **5. Koordinationsudvalg i kommunerne**

I forslaget til kapitel 4 findes reglerne om de udvalg, der skal være i kommunerne.

Som noget nyt får kommunerne pligt til at have et *koordinationsudvalg* for den forebyggende arbejdsmarkedsindsats. Dette forslag hænger bl.a. sammen med, at kompetencen til at tildele alle former for førtidspension flyttes til kommunen.

Forslaget om koordinationsudvalg er et led i at opprioritere den generelle forebyggende indsats over for borgere, der er i fare for at miste tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller som kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på almindelige vilkår.

Erfaringerne fra bl.a. kommunerne, som har gjort en ekstra indsats for at følge op i sager om sygedagpenge, viser, at der er mange positive effekter ved at samarbejde med bl.a. de faglige organisationer om at tilrettelægge et målrettet arbejde, hvor man tidligt går ind i sagerne for om muligt at få løst problemerne, inden de har bidt sig fast.

De foreløbige erfaringer fra de kommuner, der har fået overført den fulde tilkendelseskompetence i førtidspensionssager m.v. viser, at de lokale sociale koordinationsudvalg er kommet godt i gang og er gået ind i en konstruktiv dialog om udvalgenes og kommunernes opgaver. Desuden er der skabt en lokal debat og lokale kontakter/samarbejde om arbejdsfastholdelse, integration, skånejob m.v.